

Quodq; sacerdotum nunc est, erat ante poëtae,
Mox quoq; Threicius longa cum veste sacerdos
Effundit Phœbi numeros: Sectatur Homerus,
Et pater Ascraeus dulci plectro vtile miscens.
Descripsere suis illi quæcunq; Camænis,
Omnia adhuc nostrum memorantur viua per æuū.
Ergo Vienna tuum simili ratione Lycaum
Florescet, viuumq; in secula longa resurget.
Nil curare piger doctorum carmina vatum.
Surgere iam video, video iam surgere in altum
Hoc sub Musarum præclaro Antistite Edero,
Ornamenta suis tibi qui virtutibus addit
Qualia sol radijs, Lunæ atq; minoribus astris.
Elias Coruinus Ioachimicus.

ELEGIA GRA-
TVLATORIA SCRIPTA DOC-
TISSIMO POETÆ DOMINO HEN-
RICO ECARDO ACCIPI-
ENTI LAVREAM
Poëticam.

Lutea flammiferos produxit Diua iugales,
Exoritur celebri plena decore dies.

Conuenit

Conuenit hac, læto gratari corde sodali,
Qui vice Theseæ fœdera nostra colit.
Cuius in aduersis doleo, lætorq; secundis,
Grandia cui duplico, tristia parte leuo.
Aggredere ô magnos, iam iam lux poscit, honores
Nate Deo vatum, Pallade nate Dea.
Aspice mater ouans, citharâq; sonorus Apollo,
Prædunt doctis laureaserta comis.
Te præses clarius Nympha Parnaside donat,
Quæ viget æternos fronde virente dies.
Vt viget, & nunquam folijs spoliata caducis,
Nec percussa graui, fulminis igne, cadit.
Sic tibi cum multo nomen florebit honore,
Nec famam flammis liuor aduret edax.
Ecce decus Celtis datur immortale Poëtæ,
Prima Viennensis lux erat ille scholæ.
Primus Germanis Lauro exornatur in oris,
Tertius Imperium dum Fridericus habet.
Qualiter ipse virum superat iam docta per ora,
Sic manet ingenium gloria viua tuum.
Nunc stantem bifido Parnasi vertice spectro
Mirari, tantas te superasse vias.
Aônas in montes ductus miratur vt ipse
Gallus, inaccessis culmina victa iugis.
Cum blandis choreas video te ducere Musis
Lætitiæ Pæan dicere pignus Io.

En tibi

En tibi se gemina Parnasus fronte recludit,
Iure voluptatum nunc datur hora frui.
Altera pars Phoebus colitur, qui gaudia coelo,
Conciliat, magnos dum canit ante Deos.
Hæc tibi materiam quæ sunt coelestia pandit,
Quidquid agunt Diui, quicquid Olympus agit.
Altera sed rupes Bacho sacrata, per ipsam
Mundi delicias inferioris habes.
Iunge age doctiloquis iam neruis carmina iunge,
Fer quicquid coelo, quicquid & extat humo.
Mox ita cum magno Nasone sacroq; Tibullo,
Et vatum serie commemorandus eris.
Gratulor ergo tibi communem propter amorem,
Ac vitæ & studijs prospera fata precor.
Te Deus incolumen patrium deducat in orbem,
Gaudia det sancti visere salua thori.
Fida marita ferens communi è sanguine prolem,
Corda gerens thalamo Penelopæa tuo.
Occurret, blandisq; hilarem complexa lacertis;
Cum nato, lacrymas concita amore dabit.
Hæc vbi contigerint, lætusq; per ocia viues,
Hæc prædicentis commeminisse decet.
Non unquam fidei subeant obliuia nostræ.
In geminis maneat partibus vnus amor.
Elias Coruinus Ioachimicus

ELEGIA